

פרשיות בהר – בחקתי התשעה תשע"ה

הרב ארי דוד קאהן
Israel Center
<http://arikahn.blogspot.com>

Rabbi Ari Kahn
Adk1010@gmail.com
<http://Rabbiarikahn.com>

1. חזקוני ויקרא פרשת בחקותי פרק כז פסוק לד

ספר זה נקרא תורת כהנים, על ידי שכל המצות שייכי בכהן, כגון הלכות קרבנות, ואיסורי מאכלות דשייכא בהו הוראה שהיא על ידי כהן, כדכתיב יורו משפטיך ליעקב וגוי, והלכות טמאות וטהרות שלא לאכול דבר טמא להיות נבדל מליכנס למקדש, והלכות זבים ומצורעים ונגעים ובעלי קריין ויולדות, שבתות וימים טובים שיש בהם קרבנות הקרבים על ידי כהן, והלכות ערכים שהכהנים מעריכים ומחרימין שהם כהנים, ושביעית ויובל שכהנים מקדשים השנים ותוקעים ביובל כדכתיב ובני אהרן יתקעו וגוי. ובלשון לאטי"ן נקרא ליוטיק"ו על שם הספר שהוא תורת כהנים בני לוי, לשון נופל על לשון.

2. ויקרא פרק כה

(א) וַיִּדְבֶּר ה' אֶל מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר: (ב) דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תִבְאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן לָכֶם וְשָׁבַתָּה הָאָרֶץ שִׁבְתָּ לָּהּ: (ג) שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שָׂדֶךְ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמַר כְּרֶמֶךְ וְאֶסְפַּתְּ אֶת תְּבוּאָתָהּ: (ד) וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית שִׁבְתָּ שִׁבְתָּן יִהְיֶה לָאָרֶץ שִׁבְתָּ לָּהּ שָׂדֶךְ לֹא תִזְרַע וְכְרֶמֶךְ לֹא תִזְמַר: (ה) אֶת סְפִיחַ קִצִּירְךָ לֹא תִקְצֹר וְאֶת עֲנְבֵי יִזְיָרְךָ לֹא תִבְצַר שְׁנַת שִׁבְתָּן יִהְיֶה לָאָרֶץ: (ו) וְהִיְתָה שִׁבְתָּ הָאָרֶץ לָכֶם לְאֹכְלָהּ לֶךְ וּלְעִבְדְּךָ וּלְאִמְתְּךָ וּלְשִׁכְיָרְךָ וּלְתוֹשֵׁבְךָ הַגֵּרִים עִמָּךְ: (ז) וּלְבַהֲמֶתְךָ וּלְחִיָּה אֲשֶׁר בְּאֶרְצְךָ תִּהְיֶה כָּל תְּבוּאָתָהּ לְאֹכֵל: ס

3. ויקרא פרק כו, ב

(ב) אֶת שִׁבְתֵּי תִשְׁמְרוּ וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ אֲנִי ה': ס

4. תרגום אונקלוס ויקרא פרשת בהר פרק כו פסוק ב

(ב) ית יומי שביא דילי תטרון ולבית מקדשי תהון דחלין אנא יי:

5. חזקוני ויקרא פרשת בהר פרק כו פסוק ב

(ב) את שבתתי תשמרו מתורגם בתרגום ירושלמי בענין שנות שמיטה שכן הם נקראו שבת. ומקדשי תיראו שנת היובל קדש תהיה לכם כך נדרש בתנחומא.

6. אבן עזרא על ויקרא פרק כו פסוק ב

את שבתותי תשמרו - שנות השמיטה:

7. אור החיים על ויקרא פרק כו פסוק ב

את שבתתי תשמרו וגוי צריך לדעת למה חזר הכתוב וצוה כאן על השבת, ונראה שנתכוון להסמיק מצות שבת למצוה שלפניה דכתיב לא תעשו לכם אלילים וגוי, לומר כשם שעבודה זרה שקולה ככל התורה (חולין ה), גם מצות שבת שקולה ככל התורה כולה ב:

עוד יכוין לומר על השמיטות שהם נקראים שבתות דכתיב (לעיל כה ב) שבת (היא) לה', שמוזהיר עליהם לשומרם, וסמך לאזהרה זו אומרו ומקדשי תיראו, על דרך אומרם ז"ל ג לא נחרב הבית אלא בשביל שלא שמרו מצות השביעית, וכן אמר הכתוב (להלן כו לד) אז תרצה הארץ את שבתותיה, והוא עצמו אומרו את שבתותי תשמרו ומקדשי תיראו

שלא תסבבו להחריבו כשלא תקיימו מצות השבתות:

ויש לך לדעת כי הגם שה' משליך חמתו על ביתו ונחלתו לחללה, לכפרת עון, כאומרם ז"ל (שוחר טוב עג) בפסוק מזמור לאסף, עם כל זה על הכל יביא ה' במשפט, כל המסבב

בחטאו את הדבר הרע הזה, ביום המשפט הנורא, כשיעמוד בעל הבית המקודש ויתבע האיש המגרש ומה גם למה שאמר הנביא (הושע יא ט) ולא אבא בעיר, ודרשו ז"ל (תענית ה) נשבע הקדוש ברוך הוא כו' אנה יוליך את חרפתו, ומה מענה בלשונו ומה גמול יעריכנו, והוא מה שרמז הכתוב כאן באומרו ומקדשי תיראו כי עונשו גדול, וישער מזה עונש השמיטה לשומרה:

8. תהלים פרק עט, א-יג

(א) מזמור לאסוף אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלים לעינים: (ב) נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידיך לחיתו ארץ: (ג) שפכו דמם פמים סביבות ירושלים ואין קובר: (ד) היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: (ה) עד מה ה' תאנף לנצח תבצר כמו אש קנאתך: (ו) שפך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו: (ז) כי אכל את יעקב ואת נוהו השמו: (ח) אל תזכר לנו עונת ראשנים מהר קדמונו רחמך כי דלונו מאד: (ט) עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך: (י) למה יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע בגיים גוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך: (יא) תבוא לפניך אנקת אסיר כגדל זרועך הותר בני תמותה: (יב) והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם חרפתם אשר חרפוך אדני: (יג) ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדר ודר נספר תהלתך:

9. איכה רבה (וילנא) פרשה ד

כתיב (תהלים ע"ט) מזמור לאסוף אלהים באו גוים בנחלתך, לא הוה קרא צריך למימר אלא בכי לאסוף נהי לאסוף קינה לאסוף, ומה אומר מזמור לאסוף, אלא משל למלך שעשה בית חופה לבנו וסיידה וכיידה וציירה ויצא בנו לתרבות רעה, מיד עלה המלך לחופה וקרע את הוילאות ושיבר את הקנים ונטל פדגוג שלו איבוב של קנים והיה מזמר, אמרו לו המלך הפך חופתו של בנו ואת יושב ומזמר, אמר להם מזמר אני שהפך חופתו של בנו ולא שפך חמתו על בנו, כך אמרו לאסוף הקדוש ברוך הוא החריב היכל ומקדש ואתה יושב ומזמר, אמר להם מזמר אני ששפך הקדוש ברוך הוא חמתו על העצים ועל האבנים ולא שפך חמתו על ישראל, הדא הוא דכתיב ויצת אש בציון ותאכל יסודותיה.

10. ויקרא פרק כו, מה-מו

(מה) וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני ה': (מו) אלה החקים והמשפטים והתורות אשר נתן ה' בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה: פ

11. ויקרא פרק כז, י

(י) לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב ואם המיר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש:

12. ויקרא פרק כז, יז-יט

(יז) אם משנת היבל יקדיש שדהו כערךך יקום: (יח) ואם אחר היבל יקדיש שדהו וחשב לו הפכה את הכסף על פי השנים הנותרת עד שנת היבל ונגרע מערךך: (יט) ואם גאל יגאל את השדה המקדיש אתו ויסף חמשית כסף ערךך עליו וקם לו:

13. ויקרא פרק כז, לד

אלה המצות אשר צוה ה' את משה אל בני ישראל בהר סיני:

14. רש"י הירש ויקרא פרשת בחקותי פרק כז פסוק לד

אלה המצות וגו'. פסוק זה חוזר ומסיים את ספר תורת כהנים; והרי הוא כולל גם את הפרק על הקדשות והערכות במסגרת מצוות ה'. סיום דומה - אך לא זהה - כבר נאמר בסוף הפרק הקודם (פסוק מו), ושם סקר וסיכם את כל שאר מצוות הספר. הדינים העיקריים של הפרק הזה מתייחסים לנדרי הקדש; הללו מסורים לרצונו החופשי של האדם, ומשום כך אין הם כלולים במצוות שסוכמו בסוף הפרק הקודם, שהרי אין הם

תכלית הברית שה' נתן "בינו לביננו" (ראה פי' לעיל פסוק א). אף - על - פי - כן גם הם מצוות, שנאמרו לישראל מפי ה' ביד משה. נדר ההקדשה איננו חובה; אך משיצא הנדר מפי האדם, הרי הוא נתון לדרישות ההלכה האלוהית - כשאר כל המעשים של חיינו.

15. ויקרא פרק כו, ג-ו

(ג) אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם: (ד) ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו: (ה) והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם: (ו) ונתתי שלום בארץ וישכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם:

16. ויקרא פרק כו,

(יח) ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי לנסרה אתכם שבע על חטאתיכם: (כא) ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבע כחטאתיכם: (כד) והלכתי אף אני עמכם בקרי והפיתי אתכם גם אני שבע על חטאתיכם: (כה) והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם אף אני שבע על חטאתיכם: (לא) ונתתי את עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם ולא אריח בריח ניחחכם: (לב) והשמתי אני את הארץ ושממו עליה איביכם הישבים בה: (לג) ואתכם אזרה בגוים והריקתי אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה: (לד) אז תרצה הארץ את שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ והרצת את שבתתיה: (לה) כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה:

17. ויקרא פרק כג, א-מד

(א) וידבר ה' אל משה לאמר: (ב) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם מועדי ה' אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי: (ג) ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא לה' בכל מושבתיכם: פ (ד) אלה מועדי ה' מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדים: (ה) בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח לה': (ו) ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות לה' שבעת ימים מצות תאכלו: (ז) ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: (ח) והקרבתם אשה לה' שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו: פ (ט) וידבר ה' אל משה לאמר: (י) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן: (יא) והניף את העמר לפני ה' לרצונכם ממחרת השבת יניפנו הכהן: (יב) ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה לה': (יג) ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה לה' ריח ניחח ונספה יין רביעת ההין: (יד) ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדורתיכם בכל מושבתיכם: ס (טו) וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה: (טז) עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה לה': (יז) ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתיים שני עשרנים סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים לה': ... (כ) והניף הכהן אתם על לחם הבפרים תנופה לפני ה' על שני כבשים קדש יהיו לה' לכהן: (כא) וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו חקת עולם בכל מושבתיכם לדורתיכם: (כב) ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני ה' אלהיכם: ס (כג) וידבר ה' אל משה לאמר: (כד) דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש: (כה) כל מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם אשה לה': ס (כו) וידבר ה' אל משה לאמר: (כז) אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם והקרבתם אשה לה': (כח) וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני ה' אלהיכם: (כט) כי כל הנפש אשר לא תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה: (ל)

וְכָל הַנִּפְשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָּל מְלֹאכָה בְּעֵצִים הַיּוֹם הַזֶּה וְהֶאֱבַדְתִּי אֶת הַנִּפְשׁ הַהוּא מִקֶּרֶב עִמָּה: (לא) **כָּל מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם:** (לב) **שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן** הוּא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם בַּתְּשׁוּעָה לַחֲדָשׁ בְּעָרֵב מְעָרֵב עַד עָרֵב **תִּשְׁבְּתוּ שַׁבְּתֵיכֶם:** פ (לג) וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: (לד) דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג הַסְּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים לֵה': (לה) בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ **כָּל מְלֹאכָת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ:** (לו) שִׁבְעַת יָמִים תִּקְרְבוּ אֵשֶׁה לֵה' בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אֵשֶׁה לֵה' עֲצֵרְתָּ הוּא כָּל מְלֹאכָת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ: (לז) אֱלֹהֵי מוֹעֲדֵי ה' אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לְהִקְרִיב אֵשֶׁה לֵה' וּמִנְחָה זָבַח וְנִסְכִּים דַּבֵּר יוֹם בַּיּוֹמוֹ: (לח) מִלְּבַד **שַׁבְּתוֹת** ה' וּמִלְּבַד מִתְּנוֹתֵיכֶם וּמִלְּבַד כָּל נְדָרֵיכֶם וּמִלְּבַד כָּל נְדָבְתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לֵה': (לט) אַךְ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַסְפְּכֶם אֶת תְּבוּאֹת הָאָרֶץ תַּחֲנוּ אֶת חַג ה' שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן **שַׁבְּתוֹן** וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי **שַׁבְּתוֹן:** (מ) וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפַּת תְּמָרִים וְעֵנָף עֵץ עֵבֶת וְעָרְבִי נָחַל וּשְׂמַחְתֶּם **לִפְנֵי ה' אֱלֹהֵיכֶם** שִׁבְעַת יָמִים: (מא) וְחִגְתֶּם אֹתוֹ חַג לֵה' שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי תַּחֲנוּ אֹתוֹ: (מב) בַּסְּכּוֹת תִּשְׁבּוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל הָאֲזָרַח בְּיִשְׂרָאֵל יֹשְׁבוּ בַּסְּכָת: (מג) לְמַעַן יָדְעוּ **דֹּרֹתֵיכֶם** כִּי בַּסְּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם: (מד) וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי ה' אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: פ

18. ויקרא פרק טז, א-לד

(א) וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אֶהֱרֹן בְּקִרְבָּתָם **לִפְנֵי ה'** וַיִּמְתּוּ: ... (טז) **וּכְפָר** עַל הַקֹּדֶשׁ מִטְּמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפְּשָׁעֵיהֶם לְכָל חַטָּאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה **לְאֵהֱל** מוֹעֵד הַשְּׁכֹן אֹתָם בַּתּוֹךְ **טְמֵאתָם:** (יז) וְכָל אָדָם לֹא יִהְיֶה בְּאֵהֱל מוֹעֵד בְּבֹאוֹ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד צֵאתוֹ **וּכְפָר בְּעֵדוֹ** וּבְעֵד **בֵּיתוֹ** וּבְעֵד כָּל קֵהֶל יִשְׂרָאֵל: (יח) וַיֵּצֵא אֶל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר **לִפְנֵי ה'** וּכְפָר עָלָיו וּלְקַח מִדָּם הַפָּר וּמִדָּם הַשְּׁעִיר וְנָתַן עַל קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: (יט) וְהִזָּה עָלָיו מִן הַדָּם בְּאַצְבָּעוֹ שֶׁבַע פְּעָמִים וְטָהֲרוּ וּקְדָשׁוּ מִטְּמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (כ) וְכִלְהָ **מִכְפָּר** אֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֶת אֵהֱל מוֹעֵד וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ וְהִקְרִיב אֶת הַשְּׁעִיר הַחִי: (כא) וְסָמַךְ אֶהֱרֹן אֶת שְׁתֵּי יָדָיו עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר הַחִי וְהִתְוֹדָה עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת כָּל פְּשָׁעֵיהֶם לְכָל חַטָּאתָם וְנָתַן אֹתָם עַל **רֹאשׁ הַשְּׁעִיר** וְשָׁלַח בְּיַד אִישׁ עֵתִי הַמַּדְבֵּרָה: ... (כט) וְהִיָּתָה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּעֶשְׂרֵי לַחֲדָשׁ **תַּעֲנוּ** אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם וְכָל מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ הָאֲזָרַח וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם: (ל) כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפָּר עֲלֵיכֶם **לְטָהֵר** אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם **לִפְנֵי ה'** **תִּטְהָרוּ:** (לא) שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן הִיא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם: (לב) וּכְפָר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִמָּשַׁח אֹתוֹ וְאֲשֶׁר יִמְלֹא אֶת יָדָיו לְכַהֵן תַּחַת אֲבִיו וְלִבְשׁ אֶת בְּגָדֵי הַבַּד בְּגֵדֵי הַקֹּדֶשׁ: (לג) וּכְפָר אֶת **מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ** וְאֶת **אֵהֱל מוֹעֵד** וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ יִכְפָּר וְעַל הַכֹּהֲנִים וְעַל כָּל עַם הַקֵּהֶל יִכְפָּר: (לד) וְהִיָּתָה זֹאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל חַטָּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה: פ

19. תלמוד בבלי מסכת מנחות דף סה עמוד א

שְׁהִיּוּ בִּיתוּסִין אוֹמְרִים, "עֲצֵרְתָּ" - אַחַר שַׁבַּת. נִיטְפַל לָהֶם רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי, וְאָמַר לָהֶם, שׁוֹטִים, מַנִּין לָכֶם? וְלֹא הָיָה אָדָם אֶחָד שֶׁהָיָה מְשִׁיבוֹ, חוּץ מִזְקֹן אֶחָד שֶׁהָיָה מְפֻטָּט כְּנֶגְדּוֹ, וְאָמַר, מֹשֶׁה רַבֵּנוּ - אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל הָיָה, וַיֹּדַע שֶׁעֲצֵרְתָּ יוֹם אֶחָד הוּא, עָמַד וְתַקְּנָה אַחַר שַׁבַּת, כְּדִי שִׁיחֹו יִשְׂרָאֵל מִתְעַנְּגִין שְׁנֵי יָמִים. קָרָא עָלָיו מִקְרָא זֶה, (דְּבָרִים א) "אֶחָד עָשָׂר יוֹם מֵאֲחֵרֵי דְרֵךְ הָרַשָּׁעִיר:" תַּלְמוּד בְּבַלְי מִסַּכְת מִנְחוֹת דָּף סה עִמּוּד ב וְאִם מֹשֶׁה רַבֵּנוּ אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל הָיָה, לָמָּה אֵיחָרָן בְּמִדְבַר אַרְבָּעִים שָׁנָה? אָמַר לוֹ, רַבִּי, בְּכַף אֶתָּה פּוֹטְרֵנִי? אָמַר לוֹ, שׁוֹטָה, וְלֹא תִהְיֶה תוֹרָה שְׁלָמָה שְׁלָנוּ, כְּשִׁיחָה בְּטִלָּה שְׁלָכֶם!

20. במדבר פרק כח, א-טו

(א) וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ב) צוֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת קִרְבְּנֵי לַחֲמֵי לְאִשֵּׁי רֵיחַ נִיחָחִי תִשְׁמְרוּ לְהִקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ: (ג) וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאֵשֶׁה אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ לֵה' כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תְּמִיד: ...